

Μι τὸ νέο τοῦτο κόλπο ἐξερνήσθη ἅλ' ἡ χώρα
καὶ γι' αὐτὸ 'στους Ἑυρωπαίους καταρνούμεν καὶ τώρα
τὸ πικρὸ παράπονόν μας καὶ τὸν πόνο μας νὰ 'πώμε,
πρὶν ἀδικῶς γιὰ Σχολεῖα καὶ λοιπὰ πετοκοπούμε.
Σεῖς δέ, φίλοι Ἑυρωπαῖσι, μὴν τὸ ρίξετε βαρεῖά
καὶ μαζέψετε ἀμείως τῶν Βουλγάρων τὰ λουριά.

Ἄν δὲν σκοπεῖτε ν' ἀνοίξουν τὰ Σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων
ὅπου μιντζεῖς 'στὰς συνθήκας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Βερολίνον
Ἄν δὲν βγάλετε σὺν Φράγκοι καὶ γιὰ τοῦτο σιμουρά
καὶ ἂν ἀφήσετε μονάχα τῶν Ἑλλήνων τὰ παιδιὰ
γιὰ τὴν γλώσσα των νὰ κλαίει μὴ τραβήγματα μαλλιών
θὰ γενεῖτε δίχως ἄλλο μασκαράδες τῶν σκυλιῶν.

Ὁ μαγκούσης ὁ Σταμπούλωφ εἶχε 'πῃ καὶ 'στὸν Γρυπάρη
πῶς ἐπάρθωσι γιὰ τοῦτο 'στὴν Σοβράνι θὰ γενῇ,
μὰ τὸν λόγο του ὀπίσω δὲν πιστεύαμε νὰ πάρῃ
καὶ 'στὴν Πρόξενον τῆς Σόφρας πρωτοψεύτης νὰ φανῇ.
Ἀλλὰ τί νὰ περιμένῃς ἀπ' αὐτοῦ πού παίζουν ντέφι
γιὰ νὰ κάνουν τῆς ἀρκούδας νὰ χορεύουν μὲ κίφ.

Πῶς σὰς φαίνεται μιὰ τέτοιον φοβερὴ ἀδιαντροπιά ;...
τὸ παρακαμν ἀλήθεια καὶ Θεὸ δὲν ἔχουν πιά.
Ἄν δὲν τρέχαμε νὰ βρούμε τὸ κουπόνι τοῦ Γεννάρη
θὰ τοὺς 'σπαζάμε τὴ μοῦρη, ἀλλ' ἔχουν τώρα χάρι.
Τοῦτο μόνο νύκτα 'μέρα τὸ κεφάλι μας γανόνει...
τὴν ζωὴ των τὴν χρυστοῦν 'στὸν Γεννάρη τὸ κουπόνι.

Ἔχουν τύχη πού μὰς ρέβει τὸν παράδων ἡ δουλειά,
ἔχουν τύχη πού ἐπιστῇ τὸ Κορδὸν μὲ τὸ Στέμμα,
ἔχουν τύχη πού σκάνει ὁ Μυλλόρδος τὴν Ἑλση,
πῶναι συμβολὸν εἰρήνης καὶ σιγαίνεται τὸ αἷμα.
Ἔχουν τύχη πού δὲν ἔχουν στρατιώτας τὰ στελέχη,
ἔχουν τύχη πού κανένας 'στὰ Σχολεῖα δὲν προσίχει.

Ἐλίσσεται Ἑυρωπαϊε τοὺς συμμάχους ὅπως ὅπως...
πῆτε πάλι 'στὸν Σταμπούλωφ πῶς αὐτὸ δὲν εἶναι τρόπος.
Καταφέρετε τὸν Τσούση ἐπιστήμως νὰ 'μιλήσῃ
καὶ τιμῇ νὰ δώσῃ λόγον πῶς Σχολεῖα δὲν θὰ κλείσῃ,
καὶ ἂν ντακάπο μας τὴν παιξῇ τότε πλεῖον τὴν κακὴ σας...
ἡ μισὴ 'ντροπὴ 'δική του καὶ ἡ μισὴ 'ντροπὴ 'δική σας.

Εἰς τὴν ράχην μας ὁ Τσούσης ὅσο θέλει ἀς γελᾷ...
δὲν θὰ σκάσωμε γιὰ τοῦτο, οὐδ' ὁ κόσμος δὲν χαλᾷ.
Νὰ Σχολεῖα, νὰ καὶ γλώσσας... εἰς ἡμᾶς μονάχα φθάνει
τὸ χροτὶ νὰ μὴ μὰς λείψῃ καὶ γιὰ γράψιμο μελάνι,
καὶ γιὰ θὰ πολεμοῦμε καὶ θὰ κάνωμε τούλουμι
Ἑυρωπαῖσι καὶ Βουλγάρους μὲ τῆς νόταις τοῦ Δραγοῦμη.

Κάθε ποῦ ἐνδιαφέρεται τοῦ «Ρωμηοῦ» μας τὸ κεμερά.

Πολλοὶ φωνάζουν ὁ «Ρωμηός» πῶς τὸ φορεῖ στραβά
καὶ ὅποιος γραφῇ συνδρομητὴς πληροῖν ἀκριβῶς,
καὶ ἂν καὶ εἶναι προθυμότεροι συνδρομηταὶ νὰ γίνουν
ἀλλὰ πολὺ ἀσύμφορον τὴν συνδρομὴν του κρύβουν.

Δι' ἃλ' αὐτὰ ὁ Φασουλῆς ἀνοίξεις τὰ γραβὰ του
ἐρέτος ἀπεράσεις ν' ἀλλάξῃ τὸν χαβὰ του.
Ἀκούσαντες τὰ δίκαια παράπονα καὶ ἡμεῖς
καὶ εὐρίσκοντες βαρύτατα τὰ περὶ συνδρομῆς,
εἰς πείρας δὲ γνωρίζοντες ἡ φθίνεα πῶς συμφέρει,
ὀρίζομεν τὴν συνδρομὴν γιὰ μὲν τὰ ἐξω μέρη
εἰς **δέκα φράγκα στρουγγυλά** καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
ἀλλὰ γιὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν **δραχμὰς** ὀκτώ καὶ μόνον.

Καὶ ὁλίγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Μεγάλῃ Ἐταιρίᾳ
τῶν γενικῶν Ἀσφαλειῶν, κληθεῖσα **ΕΘΝΙΚΗ**,
καὶ ὅσους φάγει ἀληθῶς θερμὴ φιλοπατρία
ἀς τρίζουν ὅσον τάχυν ν' ἀσφαλισθοῦν ἐκεῖ.
Ἡ καθεμίᾳ Τράπεζα εἰς ταύτην ἔχει μέρος
καὶ μέτοχοι καὶ ἱδρυταὶ οἱ πρώτοι παραδούχοι,
καὶ ἂς σπύσῃ πρὸς ἀσφάλειαν 'στὴν **ΕΘΝΙΚΗΝ** ἰγκαιρῶς
καὶ ἐκείνος πού δὲν ἔβαλε 'στὰ πόδια του τσαρούχι.
Ἀσφάλεια κατὰ πυρὸς, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ τῶν παντοίων συμφορῶν, ὅπου γινεῖς ἡ πλάσις,
ἀσφάλεια εἰς ξαφνικά καὶ ἀπρόσπτα συμβάντα,
ἀσφάλεια 'στὸ εἶναι σας, εἰς τὴν ζωὴν, εἰς πάντα.
Ἀσφάλεια δι' ὅλα σας ἡ **ΕΘΝΙΚΗ** κηρύττει...
ὁδὸς Στακίου, κύριε, 'στὸν Ἀζελὺ τὸ σπῆτι.

Πολέμου τοῦ Κριμαϊκοῦ σπουδαῖον ἱστορία,
πού τὸσων ἀναπτύσσεται συμβάντων ἀπειρία.
Ἄντι πεντάρας τακτικὰ πωλεῖται 'στὰς ὁδοὺς...
Γειώργης Τσαγκάρης, λίγεται ὁ ταῦτην ἐκδιδοῦς.

Τῆς Ἀλεξάνδρας γλαφυρὰ τὰ μέλιστα εἰκόνη
μ' ὅλον τὸ λάμπον κάλλος τῆς τὸ τῶσαν θιλικτικῆς.
Τοῦ Κοκκινάκη ἐκδόσις, πῶναι τεχνίτης πρώτης,
καὶ ἂς πάρῃ δι' ἀνάμνησιν ὁ κάθε πατριώτης.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν οὐκ ἔκω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεκπολιν ἀπάνω — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνεραῖα
μὲ ἐνδοχείῳ Σέδη, — ὅρα 'στὸ λάδι τρεῖς 'στὸ ἔβδη.

μὲ Χρυσῶν μὲ μὴ μάνθος — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χρεῖς δίχως ἔδρας, — πῶναι ἄλλοτε μαμῇ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Πραστέσιον κοινοῦτος πολὺς.